

DIA MUNDIAL DE L'AIGUA

Cornellà, 20 de març de 2015

[Salutacions: Alcalde Trías, Alcalde Balmón, Sr. Àngel Simón, Sra. Gro Harlem Brundtland, ...]

Senyores i senyors,

Gràcies, en primer lloc, per convidar-me a aquest acte de celebració del **Dia Mundial de l'Aigua** i per donar-me la ocasió d'adreçar-los unes breus paraules.

A començaments d'aquest mil·lenni, **Ricard Fornesa** m'explicava la seva idea d'aquest magnífic projecte de Museu de les Aigües.

Es poden imaginar que per a mi com Alcalde, en aquells moments, de Cornellà, la notícia la vaig rebre amb molta satisfacció.

Significava, per a la ciutat i per a tota la comarca i l'Àrea Metropolitana, disposar d'un nou

equipament ambiciós i modern. I, a més, recuperar per als ciutadans i ciutadanes de Cornellà un nou espai d'ús públic, en una ciutat congestionada que havem anat, a poc a poc, obrint i dotant d'elements de qualitat urbana.

Ha plogut molt, des d'aleshores. I avui, aquest magnífic recinte, amb les seves instal·lacions industrials centenàries, a compleix be amb la seva funció: Explica, informa, difon i sensibilitza.

Tot, naturalment, al voltant de l'aigua i els seus usos, la seva complexitat i la necessitat d'adoptar conductes ciutadanes i polítiques públiques que n'assegurin la seva provisió.

L'aigua que tenim, poca o molta, la que baixa pels nostres rius o circula pels nostres aquífers, és delicada. L'hem de conservar be. Neta i viva. Per això són importants les polítiques públiques de protecció del medi ambient, les que fan possible un ús racional de l'aigua i un estalvi del consum.

Crec que hem avançat molt en relació a l'ús de l'aigua durant aquests anys.

Hi ha més consciència cívica. Hem canviat els hàbits. Sabem gastar menys aigua i embrutar-la menys. Queda molt camí a fer, per descomptat, però hem avançat.

Aquestes instal·lacions del Museu de les Aigües són, també, una contribució a aquesta nova cultura de l'aigua que necessitem aprofundir. Les visites escolars, les activitats de divulgació, el coneixement de les dades sobre l'evolució del nostre consum o les millores tecnològiques introduïdes en el transport, el tractament o el sanejament de l'aigua, ajuden. Sens dubte.

També ajuda el treball i les inversions dels poders públics, naturalment.

Sovint és un treball de l'administració que compta amb la col·laboració de grans operadors que també han pres consciència de la seva responsabilitat, com és el cas d'Aigües de Barcelona.

Ara portem uns anys d'abundància d'aigua. Veure els nostres embassaments amb un nivell tan alt de reserves ens dóna tranquil·litat.

Però sabem que l'aigua no està, mai, garantida del tot. Cal tenir cura del seu aprofitament.

La nostra memòria és feble, per això val la pena que recordem els episodis severos de sequera que no fa gaires anys vàrem patir. I que de tant en tant patim i patirem en aquest tros del Mediterrani on vivim.

Per això, la societat ha de protegir-se. Perquè no podem viure sense aigua.

Aquest país ha sabut adoptar mesures de garantia del subministre.

Les inversions fetes fa uns anys ens asseguren la producció d'aigua de boca en cas de necessitat. I això ha estat possible, també, pel concurs de la indústria relacionada amb el cicle de l'aigua que, sortosament, té a Catalunya un nivell d'excel·lència que hem de reconèixer.

Em sembla que aquesta és la línia que cal seguir.

Protegir els nostres rius, evitar la degradació dels nostres aqüífers, aprendre a consumir més responsablement l'aigua als domicilis, a l'agricultura i a la indústria.

Invertir en el sanejament, en la xarxa de distribució, en les instal·lacions de garantia del subministre i en la recerca relacionada amb tot el cicle.

I fer-ho – com ara – amb una intensa col·laboració entre el poder públic i els operadors que aportin, també, una visió industrial i tecnològica.

Felicitats a Agbar, i a la seva Fundació, per aquest nou espai “**Ágora Agbar**”, que s'inaugura avui, i pel bon funcionament del Museu de les Aigües.

Moltes gràcies